

dagen nu skulde votere enten de 100,000 Rd. eller de 70,000 Rd., og jeg troer heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand kunde have den Mening, at jeg skulde være istand til nu, eller endogsaa blot inden den sidste Behandling af Finantsloven, at komme med et udsørligt Forslag om, hvorledes en saadan Sum skulde fordeles; thi det er dog klart, at der dertil hører en stor Deel af den Art Undersøgelser, som umuligen kunne foretages i saa kort Tid. Derimod vil jeg gjerne betragte det stillede Forslag som en Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand og maaffee ogsaa fra den ærede Forsamlings Side om, at der ikke vil møde nogen Modstand fra Rigsdagens Side, om der fra Cultusministeriet skulde komme en Opfordring til Rigsdagen om at yde Bidrag til Diemed som de her antydede, men som naturligtviis i saa Fald bleve nærmere at opgive og begrænse. Jeg tør naturligtviis endnu ikke udtale noget Bestemt om Størrelsen af den Sum, som vilde blive at forlange, men jeg skal blot bemærke, at ved Afgjørelsen af, hvilken pecuniær Hjælp der kunde være at yde Almuehølevæsenet, maa det Spørgsmaal aabenbart først være klaret, fra hvilken Side skal man tage de yderligere Bidrag, som der kunde trænges til; saaledes som Forholdene ere, er det aabenbart vedkommende Commune, som fornemmelig har at bære Udgifterne dertil.

Jeg har allerede tidligere havt Leilighed til at bemærke, at der meget hyppigt bliver Spørgsmaal om en Forøgelse af, hvad der saaledes fra Communerne Side er tilstaaet Skolelærerne, og denne Forøgelse bliver som oftest sanctioneret af Cultusministeriet, endogsaa mod vedkommende Communes egne Ønsker, naar blot andre vedkommende Autoriteter, f. Ex. Amtsraadet, oplyse, at der ikke vil kunne være Noget iveien for, at Kommunen kan bære den forøgede Udgift. Men der er tillige Spørgsmaal om, forsaavidt man andetsteds fra maatte søge yderligere Midler til det nævnte Diemed, hvorvidt disse skulle være at tilveiebringe ved et Bidrag af Communebeboerne, ikke ligefrem som Medlemmer af Kommunen, men som Forældre til de Børn, som søge Skolen, eller, om saadanne Midler muligviis vilde være at søge ved Tilskud fra større Communer, f. Ex. fra Amtet, og endelig, hvorvidt de kunne være at tilveiebringes fra Staten selv. Det er vistnok meget muligt og sandsynligt, at man vil komme til det Resultat, at der til det ommeldte Diemed idetmindste maa ydes et vist Tilskud fra Statens Side, og det skulde da være mig meget kjært at kunne gaae ud fra den Forudsætning, at en saadan Begjæring af Cultusministeren vil møde velvillig Modtagelse paa Rigsdagen.